

N:o 121.

Af herr **A. Magnusson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående
förhöjda pensioner för arméns manskap.

Enligt nu gällande bestämmelser om underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa utgår underhåll i *fjerde klassen* med femton kronor årligen åt person, tillhörande manskapet vid indelta kavalleriet och infanteriet, då han efter uppnådda femtio år erhållit afsked, och trettio år från hans antagande i tjänst förflutit, i *tredje klassen* med tjugufyra kronor årligen åt sådan person efter uppnådda sextiofem lefnadsår, i *andra klassen* med fyrtioåtta kronor efter uppnådda sjuttio två lefnadsår samt i *första klassen* med sjuttio två kronor efter uppnådda åttio år, hvarförutom, jemte det tiden för underhåll i *fjerde klassen* och uppflyttning i *tredje klassen* är olika för personer, som tillhört värfvade armén och arméns jägarecorpser, underhåll från högre klass kan i vissa, särskildt stadgade fall oafsedt ålder och tjänstetid utbetalas.

Dessa underhållsbelopp måste under nuvarande förhållanden anses allt för ringa såväl med hänsyn till de sedan år 1881, då pensioneringen för arméns manskap bestämdes på sätt ofvan angifvits, ökade utgifterna för lefnadsbehofven som ock med hänsyn till den pensionsrätt, som i andra fall numera tillkommer statens tjenare. Särskildt torde ett årligt underhåll af femton kronor åt en person, som i trettio år varit i tjänst anses oskäligt litet; och vanliga följderna af de små pensionerna är, att de gamla män, som offrat sina bästa krafter i fosterlandets tjänst, utan att af den ringa lön, de härför erhållit, kunnat göra några besparingar för ålderdomen, komma att ligga fattigvården till last, hvilket förhållande, på samma gång det må anses för staten ovärdigt, tillika är, åtminstone i många fall, för

före detta soldaten sårande och obehagligt. Af dessa och andra skäl finner jag en förbättrad pensionering för arméns manskap nu ytterligare vara af behovet påkallad; och enligt min åsigt skulle en sådan lämpligen kunna vinnas derigenom, att det belopp, som nu utgår till underhållsberättigade i fjerde klassen, höjdes till det belopp, som för underhållsberättigade i tredje klassen är stadgadt, att underhållet i nästa klass bestämdes till fyrtioåtta kronor och utbetaltes årligen till fyllda sjuttiofem år; samt att underhållstagare efter sistnämnda ålder erhöle i årligt underhåll sjuttio två kronor; eller med andra ord, att underhållsklasserna sammansloges till tre med respektive underhållsbelopp tjugufyra, fyratioåtta och sjuttio två kronor, med bibehållande af det nu för vissa fall stadgade tillägg för korporaler.

I anledning häraf vågar jag hemställa,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t behagade anhålla,

att Kongl. Maj:t, genom användande af befintliga tillgångar, täcktes i nåder åvägabringa en förbättrad pensionering för arméns manskap och i sådant afseende, med ändring af nu gällande bestämmelser, förordna:

att de till underhåll från Vadstena krigsmanskassa berättigade må i tre klasser indelas;

att till underhåll från nämnda kassa må uppföras i tredje klassen, med årligt gratial af tjugufyra kronor: a) den af manskapet vid värfvade armén, med undantag för Vermlands fältjägarcorps, som vid afskedstagandet fyllt fyratio år och tjent i minst tjugu år; b) den af manskapet vid arméns jägarcorpser, hvilken uppnått fyratiofem lefnads- och tjugufem tjensteår, c) manskap vid indelta kavalleriet och infanteriet, som erhållit afsked med anmälan till underhåll på expectans, så snart den afskedade uppnått en ålder affemtio år och trettio år från hans antagande i tjänst förflutit; samt d) den som under tjenstgöring ådragit sig antingen mindre skada, hvilken vid arbete är honom till hinder, eller sådan åkomma, som kan hafva menlig inverkan på hans arbetsförmåga, äfvensom den, hvilken

med utmärkt välförhållande deltagit i krig mot rikets fiender;

i *andra klassen*, med årligt gratial af fyratioåtta kronor: a) förutvarande underhållstagare i tredje klassen så snart han upphunnit, om han vid afskedstagandet tillhört värfvade armén, sextio år samt, om han afskedats från indelta armén, sextiofem år; och b) den, som i fält mot rikets fiender eller vid annat tillfälle i kronans tjenst antingen förlorat bruket af en eller flera lemmar eller på annat sätt blifvit så svårt skadad eller ock ådragit sig sådan sjuklighet, att han i följd deraf endast i ringa mån kan med arbete bidraga till sin utkomst;

i *första klassen* med årligt gratial af sjuttio två kronor: a) alla underhållstagare, som uppnå sjuttiofem år, b) den, som i fält mot rikets fiender eller vid annat tillfälle i kronans tjenst förlorat arm eller ben, och c) den, som vid sådant tillfälle ådragit sig kroppsskada af sådan beskaffenhet, att skadan haft till följd vare sig sinnesrubbnig eller förlust af syn eller obotlig sjukdom med deraf föranledd oförmåga att i någon mån genom arbete bidraga till sin utkomst; kunnande der särdeles bevekande omständigheter föreligga, efter underdånig anmälan för hvarje särskildt fall underhållet i denna klass höjas till etthundra kronor årligen.

Stockholm den 28 januari 1896.

A. Magnusson.